TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Kokoaminen vaiko hajottaminen

Jo kauvan aikaa on näyttänyt siltä, että vasemmistolaisilla on enemmistö suomalaisen järjestön keskuudessa. Viimeisen kolmen vuoden aikana on kehitys tehnyt työtään kaikkialla nopeasti ja uudistavasti. Entisen sosialistisen liikkeen opportunismi on tullut niin selväksi ja ammottavaksi, että se on karkoitanut työväenjoukot etsimään uudistusta ja aikaa vastaavia muotoja.

Viime edustajakokouksessa oli vasemmistolaisilla enemmistö. Se seikka, että yleisäänestys kumosi kokouksen päätöksen, johtui eräistä ulkonaisista syistä ja siitä syvälle painuneesta toiveesta, että sosialistipuolue on vielä kehityskykyinen. Olemmehan niin paljon uhranneet ja uurastaneet tämän puolueen hyväksi, että jo se seikka on ollut omiaan vahvistamaan syvää luottamusta siihen. Ja myöntää tulee, että suomalainen järjestö on ollut sosialistipuolueen johtavien aineksien mukana sellaisissakin ajan vaiheissa, jolloin siinä on ollut sisäisiä kahnauksia radikaalisempien aineksien kritiikin sesurauksena. Meidän järjestömme enemmistö on nyt kuitenkin vapautunut niistä opportunistisen idelogian kahleista, jotka puoluetta yhä edelleenkin sitovat.

Nyt tulee kysymykseen, miten järjestö voi muuttaa suhteensa ja perustaa itsenäisen järjestön, niin ettei se hajoita liikettämme ja osastojamme. Raivaaja kirjoittaa asiasta juuri meille saapuneessa lehdessä seuraavalla tavalla:

"S. S. Järjestö on asiallisesti hajonnut. Puuttuu vain tämän tosiasian virallinen vahvistus. Ei maksa vaivaa yrittää enää pitää koossa sitä mikä ei koossa pysy.

"S. S. Järjestön edustajakokouksessa vuosi sitten yritettiin sovittelua. Tämä yritys oli tarpeellinen tilanteen paljastamiseksi. Sosialistipuolueen kannalla olevat jäivät vähemmistöön edustajakokouksessa, mutta saivat enemmistön yleisäänestyksessä. Mutta kun järjestön toimitsijoiksi valittiin vannoutuneet puolueemme vihollliset, niin niillä on ollut erittäin edullinen tilaisuus jatkaa työtänsä.

"Tulevassa järjestömme kokouksessa tulee niinikään olemaan Sosialistipuolueen vihollisilla enemmistö. Tästä voi etukäteen olla aivan varma, sillä edustajavaalitkin nähtävästi toimitetaan masinoimalla ja monenmoista temppuilemista harjottaen. Puolueen kannalla olevat voisivat voittaa jälleen yleisäänestyksellä, mutta turhaa on enää yrittää tätä. Puolueesta eroamista vaativat eivät kuitenkaan tunnustaisi minkään yleisäänestyksen tulosta. He eivät ole sitä tunnustaneet tähänkään saakka. Kuinka voisi toivoa, että he vast'edes tunnustaisivat Sosialistipuolueen vilpitöntä tunnustamista vaativan enemmistön tahdon, kun enemmistö heistä on jo polttanut kaikki sillatkin takanansa, sanottuaan jäähyväiset puolueellemme. He eivät voi palata takasin. Ja ne, jotka vielä nimellisesti puolueessa ovat, haukkuvat ja parjaavat sitä joka käänteessä. Eivät näe siinä mitään tunnustettavaa. Keksivät valheita siitä, eivät pane tikkua ristiin puolueen hyväksi.

"Tämmöinen tilanne on sietämätön. Siispä paras politiikka minkä puolueen kannattajat voivat valita, on tunnustaa S. S. Järjestössä tapahtunut hajaantuminen, yrittämättä korjata sitä paikkauskeinoilla.

"Puolueen kannattajat voivat ottaa osaa järjestön edustajakokousvaaleihin, mutta tietoisena siitä, että tuleva edustajakokous ei rakentavasti ratkaise nykyään vallitsevaa kriisiä, vaan tulee näyttämään niillekin, jotka vielä toivovat, että toivominen on turhaa.

"Ei voida mennä pitemmälle sitäkään tietä, että yksi osa kuuluu Sosialistipuolueeseen ja toinen osa on itsenäisenä ja kansallisena. Tämä on näyttäytynyt tuiki mahdottomaksi. Siitä syntyy vain alituista riitaa ja rähinää."

Samassa kirjoituksessa sanotaan, että puolueen kannalla olevat voivat vain "muodollisesti ottaa osaa tulevan S. S. J. edustajakokoukseen."

Tässä ilmenee järjestön sisäisen elämän kannalta katsoen eräs vaarallinen piire: uppiniskaisuus järjestön enemmistön päätöksiin. Hajaannus on tosiasia, selittää Raivaaja, ja että he vain muodollisesti ovat enää mukana. Ja tälläiselle kannalle koetetaan sitte saada syy siitä, että edustajavaaleissa on masinoitu, ettei muka kokous muodostu jäsennistön selvän tahdon ilmaisuksi. Syytös on vakava, mutta *puuttuu todistuksia.* Olemme tottuneet näkemään väitteiden latelemisia, mutta ikävöimme niiden todistuksia. *Ja tämän syytöksen esittäminenkin on jo katala rikos jos sitä ei seuraa todistuksia.* Mutta Raivaajalla ei ole sellaisia. *Syytös palvelee vain Raivaajan pyrkimyksiä hajoittaa järjestö. Koko politiikka on rakennettu hajoittamisen ohjelmalle.*

Kyllä nuo opportunistiset politikoitsijat ovat kymmenen vuotta rääkyneet kaikkia radikaalisempia hajoittajiksi, repijöiksi j. n. e. mutta se on ollut kaiken aikaa vaan heidän oman todellisen halujensa ilmaisemista.

Raivaajan syytös siitä, että vasemmistolaiset eivät muka ole totelleet enemmistöpäätöksiä (kuten erikoisesti yleisäänestyksen päätöstä puol. ja järjestön suhteista) on niin ikään *valhe* ja tämän valheen tarkoituksena on palvella yllämainittua Raivaajan hajoitusohjelmaa. Työmies, entinen Keskipiirin komitea, aluekomiteat ja kaikki ne ainekset ja laitokset, jotka viime vuonna vaativat järjestön itsenäisyyttä, heti äänestyksen jälkeen avoimesti selittivät velvollisuudekseen totella sitä. Mutta luonnollisesti kansanvaltaisen menettelytavan mukaisesti he eivät ole lakanneet osottamasta puolueen politiikan vanhoillisuutta ja arvostelemasta opportunismia yleensä. Jos me siitä oikeudesta olisimme luopuneet, olsimme me luopuneet marxilaisesta vallankumouksellisesta sosialismista ja tehneet rikoksen itseämme ja köyhälistön parhaimpia etuja vastaan. Me olemme luottaneet yleiseen yhteiskunnalliseen edistykseen ja siitä syystä olemme kieltäytyneet hajoittamasta järjestöä.

Mutta tämä voi olla vain edistysmielisten ohjelma. Taantumuksellisille ja fanaattisille kiihkoilijoille tämä on mahdoton.

Olemme useasti huomauttaneet siitä, että tälläisen propagandajärjestön hajoittaminen tahtoo tuoda paljon ikävyyksiä. Ja siitä syystä olemme tämän riidan eri vaiheissa esiintyneet mitä maltillisemmin ja ehkä toisinaan liiankin hillitsevästi katsoen toista mieltä olevien esiintymiseen. Olemme näet uskoneet toveriemme, joilla sentään on monenlaisia kokemuksia järjestötoiminnassa, voivan vapautua itsekkäistä haluistaan ja persoonallissesta kukkoilusta.

Raivaaja viitottaa heidän politiikkansa ääriviivoja. Ne ovat: 1) edustajakokoukseen otetaan osaa vain *muodollisesti* käsittäen, että he muodostavat vähemmistön, joka ei alistu enemmistön tahtoon, vaan hajotetaan järjestö; 2) Järjestön eroamiskeskusteluun ei oteta osaa eikä myönnetä kokoukselle oikeutta keskustella siitä, mutta jos se voittaa, osastot kuuluvat vain valtiojärjestöjen kautta puolueeseen ja ostavat veromerkkinsä valtiojärjestöiltä ja tässä perustaudutaan siihen, että kaikki, jotka keskustelevat puolueesta eroamisesta ja osastot, jotka sellaista esittävät ja kannattavat ovat jo tämän kautta automaattisesti eronneet puolueesta; 3) Sosialistipuolueen kannalla olevat perustavat itselleen uuden järjestön ja yrittävät perustaa sos.- puol. osastoja jokaiselle paikkakunnalle minne se vain on mahdollista itsenäisen järjestön osastoista huolimatta; 4) mutta missä osastolla on korporeerattua omaisuutta ja sen mukaisia yhdistyksiä ja missä tällainen osasto joutuu itsenäiselle, on siellä heidän (raivaajalaisten) koetettava kuuluua tällaisiin yhdistyksiin ja valvottava oikeuksiaan omaisuuden suhteen.

Tämä politiikka tehdään selväksi Raivaajassa 23 p. marraskuuta.

Siinä vaaditaan kahta suomalaista järjestöä, kilpailevia osastoja, katkeraa taistelua omaisuuksista ja taistelua lehdistä ja laitoksista. Se on kaunis ohjelma — oikein suuntaherrojen mestarituote. Helvettiin sellainen kuin järjestökokonaisuus ja eläköön tappelu. Se on heidän ohjelmansa sisältö. Nämä toverit eivät todellakaan ole oppineet mitään eikä mitän unohtaneet entisistä riidoistamme ja hajaannuksistamme. Mitä suurimmalla kevytmielisyydellä ja häikäilemättömyydellä he vain määräävät mitä joukkojen on tehtävä. On tapeltava koska teillä on muutamia johtajia Raivaajan toimituksessa, joita ei eroittamallakaan saada pois lähtemään ja jotka teitä käskevät tarttua toistenne tukkaan. Toverit haluatteko tehdä näin?

Meidän ohjelmamme on itsenäisen järjestön rakentamisen ja siihen kokoamisen ohjelma. Kahta järjestöä ei tarvita. Niiden tehtävät tulisivat olemaan prikulleen samanlaiset. Syntyisi vain aivan tarpeeton riita, riita joka ei hyödyttäisi niin paljon kuin se repisi ja vahingoittaisi. Suomalaiset voivat vain tehdä agitatsionityötä suomalaisten työläisaineksien keskuudessa ja järjestö itsenäisenä voi tehdä tätä työtä aivan samalla tavalla kuin nykyisinkin. Itsenäisellä järjestöllä on se etu, että suomal. työläisaineksen ei tarvitse tukea sosialistipuolueen vahingollisia edesottamisia amerikalaista työväenliikettä ja mailman työväenliikettä kohtaan.

FLOWERSIN JUTTU

Toverissakin on kerrottu Sydney Flowersin oikeusjutusta Los Angelesissa, minkä sikäläiset kapitalistit nostivat syndikalistilain nojalla tätä sotaveteraania vastaan, joka uskalsi ruveta julkaisemaan radikaalista sanomalehteä sodasta palanneille veteraaneille. Flowers viskattiin vankeuteen $7,500 takauksen puutteessa. Hädässään lähetti Flowers mailmalle avunpyynnin, jonka johdosta kirjailija Upton Sinclair keräsi joukon sympatiseeraajia hankkimaan Flowersille takaussumman ja avustamaan oikeudenkäyntiä. Kahdesti oli Flowersin juttu esillä ja kahdesti valamiehistö jäi erimieliseksi. Mutta ahdistajat ryhtyivät armottomassa vainossaan hommaamaan kolmatta syytöstä Flowersia vastaan järkähtämättömällä aikomuksella hankkia varma rangaistus uppiniskaiselle veteraanille. Asian ollessa tässä tilassa, teki Flowers kannattajiensa kanssa sopimuksen lähteä puhujamatkalle vedotakseen asiassaan Amerikan työväestöön. Hän kiersikin jonkun aikaa useissa lännen kaupungeissa, mutta katosi sitten äkkiä näyttämöltä. Oikeusjutun oli määrä tulla kolmannen kerran esille marraskuun 3 p:nä ja sentähden olisi täytynyt myös keskeyttää puhujamatka. Flowers sähkötti kuitenkin paria viikkoa ennen sanottua päivämäärää Sinclairille Montrealista, Canadasta, pyytäen $100 rahaa. Rahat lähetettiin, mutta sen koommin ei Flowersista ole mitään kuulunut. Kun juttu tuli esille, pidätti oikeus Sinclairin hankkiman $7,500 takaussumman. Flowersin katoamisen johdosta kirjottaa Sinclair nyt m.m. seuraavasti:

"Olen epäröinyt kirjottaa tästä jutusta; se tuntuu siksi kipeästi, että tuskin kestän sen ajattelemista. Haudoin mielessäni toivoa, että vielä kuulisin jotain Flowersista ja että mahdollisesti hänen vihollisensa ovat saaliittoutuneet estääkseen hänen palaamisensa Yhdysvaltain puolelle. Mutta olen vakuutettu, että hän tai joku toinen olisi voinut saada tietooni tämmöisen tilanteen. Olen nyt vakuutettu, että Sidney Flowersille lähettämäni rahat hän käytti ottaakseen laivan johonkin ulkomaan satamaan.

"Minä käsitän, että on olemassa lieventäviä asianhaaroja. Flowers oli saanut kaasumyrkytyksen juoksuhaudoissa ja kärsinyt yhdeksän kuukautta yhtämittaista tuskaa sairaalassa. Minulle tunnettu lääkäri oli sanonut hänelle, että hänen kurkkunsa mätänee myrkkykaasun vaikutuksista ja että hän ei eläisi vuottakaan vankilassa. Hän oli kuullut kerrottavan Nicholas Steelinckin, I. W. W. liiton Los Angelesin osaston nuoren sihteerin 14 vuoden vankilatuomiosta ja että tämä hiljoilleen kuolee seisaaltaan St. Quentinin linnan köysitehtaassa. Oikeudessa Flowersia vastaan todistanut lääkäri myönsi hänen kärsivän rintamalla syntynyttä psyykillistä hermoheikkoutta. Hän myös äskettäin sanoi Flowersin lakimiehelle, että olisi helppo asia hankkia asiantuntijoita todistamaan Flowersin henkisistä epähäiriöistä ja saamaan hänet vapaaksi. Mutta me olemme kaikin yksimielisiä, että Flowers joutui suurpääoman julkean vainon uhriksi, että hänellä oli täysi oikeus sanoa sitä mitä oli sanonut ja että hänen asiaansa täytyi puolustaa perustuslaillisten oikeuksien pohjalla. Minä en epäilekään, eikö valamiehistö olisi jäänyt kolmannenkin kerran erimieliseksi hänen jutussaan. Mutta Flowersin hermot pettivät hänet, ja siten olemme me, jotka häntä tuimme, joutuneet 'tiskatuiksi'."

NEUVOSTO-VENÄJÄN ULKOPOLITIIKKA

Kautskyn syytökseen, että bolshevikit ovat tehneet Brestin rauhan välittämättä siitä, että siten vahvistavat Saksan sotilasmonarkiaa, vastaa Trotski katsauksella neuvostovallan ulkopoiltiikkaan. Hän muistuttaa Brestin keskusteluja ja niiden keskeytystä helmik. 1918 jona aikana yrittetiin pitää puoliaan, odottaen että länsimaiden työväkikin tekisi jotain *yleisen* rauhan hyväksi. Mutta eipä Kautsky julistanut sotaa Saksan sotilasvaltaa vastaan. Saksan ja Itävallan lakot silloin kyllä osoittivatkin, että työväellä oli halu toimia. Ne olivat vallankumouksen ensi enteitä ja pakottivat häviön ohella Saksan imperialistit rauhaan. Ludendorffin muitelmista se kyllä näkyy. Eikä ollut mitätön Neuvosto-Venäjän lähetystön ja konsulaattien olo Saksassa: "Se osottautui turmiolliseksi armeijalle ja laivastolle", sanoo Ludendorff.

Jos olisimme, sanoo Trotski, v. 1917 pidättymällä valankumoukseslisesta toiminnasta olleet vaikuttamatta vanhan armeijan hajoamiseen, olisimme vain auttaneet imperialisteja.

Syksy 1918 oli vakava Venäjälle, myöntää Trotski. Bolshevikit olivat valmiit ostamaan ententeltä rauhan raskailla ehdoilla. Mutta pelastuivat siitä Clemenceaun tyhmän politiikan avulla. Ja sitten on neuvostovallan ulkopolitiikan johtavana aatoksena ollut: *kestää.* Sillä jo sen olemassaololla on ollut suunnaton merkitys eri maitten työväelle. Siksi on väliin täytynyt peräytyäkin ja tehdä myönnytyksiä — ei periaatteessa, vaan käytännöllisessä suhteissa. Täytyyhän usein armeijan luopua jostain linnotuksesta tai alueista voidakseen koota voimiansa. Luottaen mailman työväen liikehtimiseen on neuvostovalta luovinut. "Ei vielä valmista neuvostolaivaa on täytynyt ohjailla myrskyisen aallokon läpi, kallioiden ja karien lomitse, sekä sitä sen ohella valmistella ja panssaroida."

Hävyttömänä solvauksena torjuu Trotski Kautskyn väitteen, etteivät bolshevikit Brestin rauhaan suostuessaan ottaneet huomioon Saksan vallankumouksen kehitystä. Mutta miten on Kautsky itse menetellyt? Bauerin ministeristön julaistuista pöytäkirjoista näkyy, että marrask. 19 p. 1918 pidetyssä neuvottelukokouksessa keskusteltiin Saksan suhtautumisesta Nenvosto-Venäjään. Haase neuvoi noudattamaan vitkutuspolitiikkaa. Kautsky yhtyi tähän sillä perusteella, "ettei neuvostohallitus kestä, se kukistuu välttämättömästi muutaman viikon kuluessa."

Siis tuollaisena, kumoukselliselle työväenvallalle niin vaarallisena aikana ottaa Kautsky osaa sen kavaltamiseen. Hän tukee Sceidemannia, joka on porvariston turva — eikä haudankaivaja, kuten ohjelman mukaan pitäisi olla. "Mutta neuvostovalta elää. Se on elävä haudankaivajiaan kauemmin."

KANSAINVÄLISYYSKYSYMYS RANSKASSA

Moskova ja Washigton, huominen rauhan-intetrnationale, ja eilinen sodan-internationale, törmäävät kestävämmin ja terävämmin yhteen Pariisissa, kuin missään muussa Enropan pääkaupungissa, ja että sen kautta jokainen pieninkin menestys, jokainen voitto, jokainen toisen näistä suunnista saavuttama ote saa merkityksen, joka menee pitkälle yli pelkän Ranskan yhteiskunnallisen taistelukentän rajain.

Noin kirjoittaa Lacoste arvioidessaan Ranskan puolue suhteita. Hän huomauttaa, että vain harvat Ranskan sosialistisista ammatttiyhdistysmiehistä eivät joutuneet sotahumalan valtaan elok. 2 p. 1914. Sodan aikana kyllä joku oli mukana Zimmervaldissa ja Klenthalissa, Saint Etiennessä pidettiin puolueen vähemmistön kongressi ja asetettiin komiteat kansainvälisten suhdeiden uusimista ja ammatillista puolustusta varten. Mutta puolueettomat huomion tekijät voivat todeta, ettei ilman ulkomaisten kumousmiesten (Leninin, Liebknechtin y. m.) vaikutuksesta liike olisi Ranskassa löytänyt niistä käyttövoimia, jotka ovat tarpeen suurissa toiminnoissa.

Huomattakoon, että Zimmervaldin ja Saint Etiennen miehet sitten painuivat luopioiksi. Ja toimeen nousi uusi nimi: Monatte, Loriot, Periaat y. m., jotka hommasivat Kolmannen Intternationalen komitean, ammattlyhdistys-oppositionin ja kommunistisia ryhmiä. V:n 1917 lopussa tähän asti käy vallankumouksellinen taistelurintama tarkasti yhteen Venäjän vallankumouksen kanssa.

Entisten johtajien kuuluessa joko Alb. Thomas- Sheidemannin ministeri- internationaleen tai Jouhaux- Legienin ammattiyhdistyspettäjäin tai Longuet-Kautskyn tapaisten opportunistien sijaias-internationaleen, kulkevat uudet taistelijat venäläisten, saksalaisten ja marxilaisten osoittamaa tietä. Kolmannen Internationalen puolueeseen yhtyy Sos. P:n vasemmisto, keskusta vasemmisto (Loriot, Cachin, Frossard) ammattiyhdistys-, vähemistö (Monatte) ja kommunistiset ryhmät (Pericat.) Mutta vielä ei ole saatu uutta järjestöä aikaan.

JUTUN JATKOA

Itä-Karjalan menetys ja Ahvena

"Saarijärven Paavo" siteerattuaan pääartikkelissaan S. Sosialidemokraatin Ahvenanmaa-artikkelia. lausuu omasta puolestaan:

"Kun sitte käymme ajattelemaan syitä siihen, mistä johtuu se, että Suomen Sosialidemokraatti nyt esiintyy noin selvällä ohjelmalla ja isänmaallisesti, niin emme voi muuta keksiä kuin että se on vastapalvelus "porvareille" Neuvosto-Venäjän kanssa solmitun rauhan johdosta."

Sen jälkeen "S. P." valittelee rauhan tekoa, joka "loukkaa talonpojan isänmaallisia tunteita" erittäinkin sen vuoksi, ettei Suomi saanut Itä-Karjalaa. Mutta lohdutukseksi lausuu "S. Paavo":

"Jos nyt sosialidemokraattimme astuvat rinnallemme taistelussa lännen anastuspyyteitä vastaan, tuo se jonkun verran hyvitystä isänmaallisille tunteillemme. Merkkinä tämän suuntaiselle kehitykselle voitanee pitää tässä kosketeltua Suomen Sosialidemokraatin kirjotusta. Jos näin tapahtuu, silloin rauhan solmiamisesta Neuvosto-Venäjän kanssa todella koituu siunausta sisäpolitiikallemme, kansanvallalle ja sille ihmisyystaistelulle, jota suorittamaan kansanvalta on syntynyt."

Sosialidemokraatit ovat siis saavuttaneet yksimielisyyden maalaisliittolaistenkin kanssa.

Rauhanteolla on ollut suuri yhdistävä vaikutus.

Meitä moititaan

Muuan meidän superiolainen ystävämme moittii meitä siitä, että me emme ole enemmän kehuneet ja yllyttäneet länteläisiä tovereita ja työläisiä tilaamaan **joulujulkaisuja** ja erikoisesti **Työmiehen Joulua.** Tämä toveri uhkaa meitä ja asettuu semmoiselle kannalle, että jollemme paranna tapojamme, niin hän ei tule avustamaan meitä ensi vuoden Vapun toimittamisessa eikä lähetä kuvia siihen, olettaen että tällaisessa "yhden hevosen kaupungissa" kuin hänen käsityksen mukaan Astoria on, on mahdoton saada julkaisuun kunnollisia kuvia. Tätä käsitystä me pidämme puolestamme loukkauksena kahdesta syystä: Ensiksi on syvää ivaa puhua Astoriasta "yhden hevosen kaupunkina", jossa on käytännössä uuden ajan teollisuuden välineet kaikessa suhteessa ja jossa ei kadulla näe muuta hevosta kuin kolmella kiinamannilla, jotka säännöllisesti tuon pienemmän joen varsilta tuovat kaalia, porkkanoita ja muita vihanneksia kaupunkiimme — ruokatavaroita, joista Superiorissa vain voidaan nähdä unta ja jollaisia Kitula ei ikinä kykene kasvattamaan — ja vievät ruuan jätteitä takaisin oman vihannoivan taloutensa ja siellä olevien sikojen virkistykseksi. Toiseksi, on mitä arveluttavimmassa määrässä virheellistä luulla länteläisiä proletaareja sellaisiksi turiseviksi turtuttajiksi, jotka eivät tilaisi omien liikkeittensä **joulujulkaisuja** ja jotka eivät ymmärtäisi jo siitä **Työmiehen Joulun** sisällön selostuksesta, että mainittu julkaisu on ostamisen ja lukemisen arvoinen. Ja kun ne tämän kerran ymmärtävät, niin katsoen lehden niukkaan tilaan, paperin hinnan kalleuteen ja toimittajien itaruuteen tämänluontoisissa asioissa, emme ole viitsineet sen enempää **Työmiehen Jouluakaan** kehua ja puustata kuin mitä olemme tehneet. Täällä lännellä on asia siitä tavalla, ettei täällä juuri kahta kertaa tavata samasta asiasta jankata, paitsi silloin kun erittäin tärkeä periaate- ja suuntakysymys esille tulee, mutta sellaisesta kuin joulukirjallisuudesta täällä päästään siitä, että siitä kerran sanotaan, sitte pikkuisen keskustellaan ja kysytään "onkos se sitä keltaista vaikko punaista sosialismia" ja sitte päätetään, että julkaisua on levitettävä ja sen jälkeen kaikki ymmärtäväiset ihmiset alkavat tämmöistä tarkotusta edistävän työn. Ja kaikki tämä pitää paikkansa erityisesti **Työmiehen Jouluun,** mutta myöskin **Kaltenteriin** ja **Lasten Jouluun** nähden. Ne ovat hyviä julkaisuja ja sentähden niitä nyt koko länsi on levittämässä. — Tämän olemme tahtoneet mainita selostukseksi moitteisiin.

Aviollinen uskollisuus

näyttää olevan vähän niinkuin horjumaan päin Yhdysvaltain pääkaupungissa ainakin seuraavasta esiin tulleesta tapahtumasta päättäen:

Eräässä evankelisessa jumalanpalveluksessa, jossa papin virkaa toimitti nähtävästi hyvin kirjansa lukenut taivaallinen lähetti, nimeltään B. F. McLendon, alettiin toimittamaan kirkollisen toimituksen ainoaa materialistista tehtävää, kolehdin keräystä, ja jotta tämäkin tulisi asianmukaisella hartaudella ja täysipainoisuudella toimitetuksi, nousi pastori McLendon pulpettinsa takaa ja syvän hartauden kaunistamalla juhlallisuudella lausui:

"Minun tietooni on tullut, että tässä kaupungissa on eräs mies, joka ei ole elänyt uskollisissa ja vilpittömissä suhteissa perhettään ja uskontoaan kohtaan ja joka ei muutenkaan elä siveellisessä suhteessa rakentavasti. Tämä mies on läsnä tässä jumalanpalveluksessa tänä iltana. Jos asianomainen henkilö lahjottaa kymmenen dollarin setelin nyt kannettavaan kolehtiin, pelastaa se hänet ja tämän enempää ei asiasta mainita. Mutta jos hän laiminlyö tämän lahjotuksen suorittamisen — josta minä häntä nyt jo varotan — minä tulen julkaisemaan hänen nimensä seurakunnalle."

Ja seurauksena oli, että kun kolehti laskettiin, löytyi 85 kymmenen dollarin seteliä ja viisi paperilippua, joihin oli kirjotettu sanat: "Jumalan tähden olkaa hiljaa" ja luvattiin suorittaa kymmenen dollarin maksumääräys seuraavana aamuna.

Nyt Washingtonissa vaimot katselevat miehiään suuremmalla epäluuloisuudella kuin koskaan ennen.

Rekordin on sentään Astoriakin saavuttanut avioerojutuissa tänä vuonna, noin niin kuin sivumenneu huomauttaaksemme.

Näki äitinsä elävissä kuvissa

New Yorkissa näytettiin elävissäkuvissa Puolan juutalaisia kuvaavaa kuvaa. Kuva esitti juutalaisvainoja, niiden kärsimyksiä sodan aikana.

Kuvaa katsomassa oli m.m. rouva Mollie Kestenbaum, joka miehensä Mooseksen kanssa oli 40 vuotta sitten muuttanut Amerikaan. Kuvan lopussa oli myös esityksiä vanhojen hoitokodeista Puolassa ja kun lopuksi esitettiin kuvat kahdesta Puolan vanhimmasta naisesta, alkoi rouva Kestenbaum katsojain hämmästykseksi huutaa liikutettuna: "mamma, mamma!" — Rouva Kestenbaum selitti sitten, että vanhin naisista on hänen äitinsä, josta hän sitten sodan puhkeamisen ei ole saanut mitään tietoja ja luullut hänen sodan jaloissa sortuneen. Hän on 164 vuotias. Vanhus piti kuvassa kädessään valokuvaa, jonka rouva K. tunsi 20 vuotta sitten äidilleen lähettämäksi kuvaksi.

S. S. Järjestön asioita

Alustuksia S. S. Järjestön ja New Yorkin alueen edustajakokoukselle

RAIVAAJAN ARVOSTELU.

Yhdyttiin Norwoodin osaston tekemään alustukseen Raivaajan arvostelussa seuraavalla lisäyksellä: Brooklynin s. s. osasto ehdottaa alueja järjestön edustajakokoukselle päätettäväksi, että Raivaajan kustannusyhtiön on erotettava toimestaan nykyinen toimitus, johon kuuluu: Y. Mäkelä, J. F. Syrjälä, sekä toiset aputoimittajat, jotka kirjoituksillaan ovat kannattaneet edellämainittujen henkilöiden mielipiteitä, tahi yleensä tehneet itsensä mahdottomaksi lehden toimituksessa, sellaisten vaatimuksien mukaisesti mitä luokkataistelun kannalla olevat valveutuneet työläiset omalta sanomalehdeltään vaativat.

SÄKENIEN ARVOSTELU.

Säkenien toimitukseen ja suuntaan olemme tyytyväisiä alkupuolella vuotta niinkauan kun Y. Halonen oli toimituksessa. Tästä onkin parhaimpana todistuksena Säkenien suuri leveneminen ja yksimielinen joukkojen kannatus alkupuolella vuotta, siliä lehdessä selostettiin selvää vallankumoukselista luokkataisteluoppia. Mutta heti toimittaja vaihdoksen jälkeen, kun Raivaajan johtokunta valitsi M. Hahlin Säkenien toimittajaksi, niin silloin jo useat osastot protesteerasivat johtokunnan menettelyä vastaan, tietäen M. Hahlin oikeistolaiset mielipiteet, joita hän oli edustanut selvemmin jälkeen Venäjän vallankumouksen, ja josta oli seurauksena Säkenien täydellinen kannan muutos. Viimeinen S. S. Järjestön edustajakokous hyväksyi Säkenet paitsi toivottiin siinä enempi Amerikan työväenliikkeen selostusta mutta siitä huolimatta on Säkeniä vieläkin puuttunut Amerikan työväenliikkeen selostukset nykyisen toimittajan oloajalla. Vaan sen jaan on Säkenissä julaistu Kautskyn y. m. oikeistososialistien mielipiteitä ja kirjoituksia, joissa on esitetty nykyisen Säkenien toimittajan kanta ja vielä viimeisessä Säkenessäkin toimitus omasta puolestaan väheksyi Europan vallankumouksellisten sosialistien menettelytapoja.

Edellämainituulainen toimitussuunta vieroittaa työläisjoukot pois Säkenien ympäriltä, ja on seurauksena järjestöllemme. Siksi pidämme nykyistä Säkenien toimittajaa M. Hahlia sopimattomana toimeensa ja ehdotamme S. S. Järjestön ja Alueen edustajakokouksille päätettäväksi:

1:si että Säkenien toimituksen periaatteellinen kanta on palautettava ennalleen ja on Säkeniä toimitettava S. S. Järjestön päätöksien ja ohjeiden mukaisesti;

2:si että pidämme nykyistä toimittajaa, M. Hahlia, sopimattomana Säkenien toimittajaksi ja että Raivaajan johtokunnan on erotettava M. Hahl Säkenien toimituksesta.

S. S. JÄRJESTÖN SUHDE AMERIKAN SOSIALISTIPUOLUEESEEN.

Brooklynin s. s. osasto ehdottaa että S. S. Järjestön edustajakokoukseen menevät edustajat evästettäkäät seuraavasti: Kun tiedämme, että S. S. Järjestön enemmistö on tinkimättömän luokkataistelun kannalla, josen mukaan hyväksyy kolmannen kansainvälisen ja lisäksi kun tiedämme miten Amerikan sosialistipuolue ja sen johtajat saivat New Yorkin konventsionissa tunnetun enemmistöpäätöksen puolueen yleisäänestyksellä hyväksytyksi, joka päätös edellyttää vissejä ehtoja kolmanteen internationaleen nähden ja jota puolestaan kolmannen internationalen toinen kongressi ei hyväksy, niin Amerikan sosialistipuolueelle jää vain mahdollisuus jälelle kokeilla sitä neljättä kansainvälistä ja siksi ehdotamme, että jos kerran sinne asti tullaan, niin katketkoon silloin se veljeysside ja yhteistoiminta, joka on ollut Amerikan sosialistipuolueen ja suomalaisen järjestön välillä.

Hyväksytty Brooklynin S. S. Osaston kokouksessa marrask. 21 p. 1921.

Julius Ranta, Puheenjoht. Aapo Mackey, Kirjur.

Lentolehtisten kustantaminen ja levittäminen

S. S. OSASTOILLE JA ALUETOIMIKUNNILLE.

S. S. Järjestön kustantamana on aikaisemmin valmistuneet ja osastoille vapaasti jaettavaksi lähetetyt lentolehtiset: Agitatsionityö järjestössämme; Parlamenttarisen toiminnan merkitystä luokkataistelussa ja vaalitaistelu; Köyhälistö ja valtio; Teollisuusunionismi ja Neuvostojärjestelmä. Jos niitä ei ole osastossamme jaettu, niin sopii ottaa osaston virkailijoilta selvää onko lentolehtisiä saapunut ja ovatko ne jäänneet jakamattomina nurkkiin seisomaan.

Nyt on lähetetty taas uusia lentolehtiä kaikille osastoille suhteellinen määrä. Tällä kertaa sisältää lähetys lentolehdet: Internationalekysymys; Poliittinen ja taloudellinen opportunismi ja Sosialismin rakentaminen Venäjällä. Uudistamme kehotuksemme, että huolehditte lentolehtisten nopeasta ja kunnollisesta jakamisesta ja että ne eivät missään tapauksessa jää nurkkiin seisomaan.

Ja edelleenkin tullaan lentolehtisiä kustantamaan ja lähettämään osastoille. Ne tulevat yhtä mielenkiintoisista ja tärkeistä aineista kuin edellisetkin. Voimme jo ilmoittaa, että seuraavissa lentolehdissä tullaan käsittelemään m. m. kapitalismin kehitystä vapaakilpailusta monopoliseerautuneeseen kapitalismiin ja sen kukistumisen perusteita; työläisten palkkoja, korkeita elinkustannuksia ja työttömyyttä; sosialistisen rakennustyön saavutuksia Venäjällä y. m. tärkeitä kysymyksiä.

Kuten jo tähän mennessä kustannetuista lentolehdistä olette huomanneet, ovat ne tärkeitä ja hyödyllisiä välineitä valistustyössämme. Mutta niiden kustantaminen vaatii jatkuvasti varoja. Silloin kun toimeenpanava komitea ryhtyi lentolehtisiä kustantamaan, käännyttiin osastojen ja aluetoimikuntien puoleen pyynnöllä, että te toverit vapaehtoisesti avustaisitte tätä tärkeää työtä. Osa osastoista ja aluetoimikunnista auliisti kiiruhtikin antamaan apuaan. Mutta osa osastoista joko ennakkoluuloisesti tai välinpitämättömyydestä sivuutti pyyntömme. Nyt kun olette tutustuneet lentolehtisiin ja tulleet huomaamaan, että lahjoittamianne rahat ja käytetään mitä tuhoksellisimmalla tavalla valistustyöhön, käännymme uudelleen puoleenne kehotuksella, etä otatte harkittavaksenne avustu-